

Pkt. 3. Trieste kongressen.

NÆSTFORMANDEN takkede, fordi hun havde fået lejlighed til at deltage i kongressen. Det havde været en stor oplevelse rent personligt, men hun håbede også, at det for D.K. ville betyde noget, at hun havde været dernede. Nu har hun dog fremtidig nogen fornemmelse af, hvad det drejer sig om.

Ville gerne fremsætte nogle bemærkninger i tilknytning til turen:

1. Fandt det uheldigt, at D.K. står som arranger af en turistrejse til en sådan kongres. Det glade vanvid, at folk, som ellers ikke deltager aktivt i arbejde) - ikke udtryk for kritik af nogen bestemt, men rent principielt - pludselig optræder som delegeret med stemmeret m.v. Kritiken må også rettes mod D.K.: Delegationen har - som i dette tilfælde - intet kendskab til f.u.'s beslutninger, hvilket kan give anledning til misforståelser, og gjorde det: Mette Groes, der indvilgede i at lade sig opstille til styrelsen. (Landsformanden havde i hele den første uge sagt NEJ til at indtræde i "boarden" med forskellige begrundelser, f.ex. at D.K.'s økonomi ikke kunne bære det. F.u. havde vedtaget ikke at lade sig indvælge)
Når Danmark møder med så stor delegation, giver det i første omgang et indtryk af en kolossal kvindesaglig interesse i dette lille land, men i anden omgang må deltagerne i kongressen revidere deres anskuelser. Det er turister, der er med. Dette er stadig ikke en adressebestemt kritik, for det kan ikke være andet, når turen arrangeres på den måde.
2. A propos post i bestyrelsen. Man ville meget gerne have Danmark med. Efter min - og jeg tror også landsformandens mening - unødvendigt, at vi sidder der. Vesteuropa er i forvejen rigt repræsenteret, og det er nu en gang udviklingslandene, det drejer sig om. Danmark kan yde mere - og på en billigere måde - ved at være korresponderende medlem og pr. brev i givet fald give de oplysninger, som alliancen eller et af landene måtte ønske om rent konkrete forhold.
Skal Danmark med, må D.K. i hvert fald betale rejser til bestyrelsesmøder og lignende. Ikke alle medlemslande har lige stor forståelse for vor principielle modstand mod at lade f.ex. landsformanden betale sådanne rejser af egen lomme. Selv om der til enhver tid altid vil kunne findes en eller anden inden for D.K., der har lyst og råd til at være med for egen regning, må en sådan ordning forkastes. Jeg behøver sikkert ikke at uddybe hvorfor.